

La Lola i la ploma màgica.

La Lola és una xiqueta de deu anys, molt alegre que cada dia, al sortir de l'escola, només pensa en observar els flamencs del Delta de l'Ebre.

Un divendres d'estiu, per la tarda, va sortir de casa, una barraca preciosa, conservada fa molts anys i situada enmig d'un gran camp d'arròs, al costat del riu Ebre. Com de costum, portava una lupa, uns prismàtics i una càmera fotogràfica. Allí va trobar-se amb el seu millor amic, Martí, que vivia prop d'ella.

Passejant, Martí va sentir un crit de la Lola, avisant-lo que mirés a través

dels prismàtics. No es podia creure el que veia: un flamenc de color blau. Tots dos, es van dirigir al lloc on havien observat el flamenc per poder fer-li fotos i veure'l detingudament.

Quan van arribar al lloc, el flamenc va marxar volant però quan es va enlairar li va caure una ploma. La Lola va agafar-la i aquesta, es va tornar rosa, com de costum, però a la vegada als seus cabells li van aparèixer dues metxes blaves. Els dos es van quedar sorpresos.

A l'endemà, Lola es va despertar d'un sobresalt perquè va somiar i es trobava estranya. Anant a casa de Martí sentia moltes veus però no

entenia d'on venien. Li ho va contar a Martí però ell no en va fer gaire cas.

Els dos van sortir a veure si trobaven al flamenc blau i la sorpresa va ser que la Lola va sentir: Hola Lola! M'ajudes? Ella, va mirar enlaire i va veure al flamenc blau! Era ell qui li parlava!! Ara ja entenia la màgia de la ploma blava. Podia entendre el llenguatge dels flamencs!!

Lola li ho va explicar al seu amic i li va dir que podia entendre al flamenc blau.

El flamenc, estava trist, tan trist que es podia observar com li queien unes llàgrimes blaves. Necessitava ajuda. Lola va conversar amb ell i ja va

entendre què li passava al flamenc: necessitava alliberar a les seues cries, enganxades en una xarxa de pesca.

Lola, va secar-li les llàgrimes i de repent li van sortir unes grans ales daurades i així va ser quan les dos es van dirigir al lloc on es trobaven les cries. Mentrestant, Martí ho va observar tot però no va poder arribar al lloc ja que estaven molt lluny i les va perdre de vista ràpidament.

Quan van arribar Lola, amb les seues mans i enginy, va poder desfer l'embolic de la xarxa i va poder per fi alliberar a les dues cries de flamenc. El flamenc, molt agraït i content li va fer un obsequi: una ploma daurada i li va explicar que si mai necessités

comunicar-se amb ell o poder volar,
fes un petó a la ploma.

Lola i Martí van guardar el gran secret,
la màgia de la ploma i el rescat dels
flamencs!!

I tot gràcies a l'investigadora i heroïna
Lola!!